

Living the Lotus 3

Buddhism in Everyday Life

VOL. 222

Rissho Kosei-kai of Kolkata, Gaya, and Patna, in India

Living the Lotus Vol. 222 (Tháng 3 2024)

Người chịu trách nhiệm biên tập: Keichi Akagawa
Trưởng ban biên tập: Sachi Mikawa
Nhân viên biên tập: Nhân viên bộ phận truyền đạo quốc tế

Hội Rissho Kosei-kai – Bộ phận truyền đạo quốc tế
Fumon Media Center 3F, 2-7-1 Wada,
Suginami-ku, Tokyo, 166-8537 Japan
TEL: +81-3-5341-1124
FAX: +81-3-5341-1224
Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp

Hội Rissho Kosei-kai là giáo đoàn Phật giáo tại gia lấy Pháp hoa tam bộ kinh làm cơ bản, được sáng lập vào năm 1938 bởi Khai tổ Nikkyo Niwano và Phó tổ Myoko Naganuma. Đây là tập hợp những người có nguyện vọng phát huy lời dạy của Đức Thích Tôn tại gia đình, nơi làm việc, xã hội địa phương và muốn xây dựng một thế giới hòa bình. Hiện tại thì cùng với chủ tịch Nichiko Niwano, những người hội viên chúng ta đang phấn khởi nỗ lực trong công việc truyền giáo truyền đạo đồng thời bắt tay hợp tác với mọi người trong các lĩnh vực mà trước hết là lĩnh vực tôn giáo, tích cực tham gia nhiều hoạt động hòa bình khác nhau trong nước và nước ngoài.

Trong tiêu đề Living the Lotus—Buddhism in Everyday Life (Sống Kinh pháp hoa ~ Phật giáo trong sinh hoạt) thì có chứa đựng nguyện vọng phát huy lời dạy của Kinh pháp hoa trong cuộc sống hàng ngày để làm cho cuộc sống phong phú và có nhiều giá trị hơn nữa giống như bông sen đẹp nở trong bùn lầy. Thông qua tạp chí này, chúng ta truyền đi lời dạy của Phật giáo có thể phát huy được trong cuộc sống hàng ngày tới mọi người trên khắp thế giới bằng Internet.

“Sự thận trọng” là từ “lòng yêu thương”

Nichiko Niwano
Chủ tịch Hội Risho Kosei-kai

“Thận trọng” có nghĩa là đồng cảm

Có bài thơ rằng “Trong vườn nhà tơ nhện giăng đầy, Định phải đi nhưng thôi kệ đây”. Đây là một bài thơ ám áp, tràn đầy sự hiền dịu của thiền sư Ryokan. Chúng ta như thấy hiện lên trước mắt những sợi tơ nhện đang định phải sạch đi cho tới cả nụ cười mỉm của sư Ryokan khi ông thừa nhận sinh mệnh nhỏ bé đang sống đời hết sức mình ở đó và bất giác dừng tay lại.

Trong những cử chỉ rất đỗi bình thường không cần cố gắng chút nào, chúng ta cảm nhận được sự thận trọng và tấm lòng từ bi bao bọc lấy tất cả mọi thứ với tư cách là một con người.

Nói về việc có sự thận trọng, Đức Thích Tôn thường xuyên nói về tầm quan trọng của nó tương tự như “việc biết xấu hổ” trong số thập trước, ví dụ như “thận trọng về thân thể và lời nói” hay “Việc thận trọng về thân thể, lời nói, tâm hồn là hành vi thiện lành”. Chúng ta rất hay nhìn nhận những lời này như là khuôn mẫu trong đời sống nói chung, nhưng như thấy được cả trong bài thơ của sư Ryokan, tôi nghĩ rằng sự thận trọng không phải là một khối thống nhất với lòng từ bi hay sao ạ. Theo sư Yasuaki Nara, người vừa là học giả Phật giáo vừa là tăng lữ của phái Tào Động tông thì người ta nói rằng những lời dạy của Đức Thích Tôn “Tất cả đều được thuyết giảng với căn cứ nằm trong thứ gọi là ‘từ bi’”, nên việc gọi là “thận trọng” là thứ làm sâu sắc thêm tâm hồn đồng cảm, nên chính thế mà được thuyết giảng như những lời dạy của Phật.

Vậy thì, khi được hỏi rằng liệu chúng ta có thể làm được những điều tương tự như sư Ryokan hay không thì chúng ta có vẻ sẽ sợ sệt với ý nghĩ rằng bản thân còn nhiều thiếu sót thì sao làm tới mức đó được... Cho dù là thế, ít nhất thì miễn là nhận ra, chúng ta luôn muốn để tâm để có những lời nói và hành động có sự thận trọng và sự đồng cảm.

Bởi vì, nếu mượn lời của sư Nara thì “Từ bi có nghĩa là sự thực hành từ bi, nghĩa là, nó sẽ tăng lên và thực hiện thuần thực nhờ việc luyện tập”. Không phải là nếu giác ngộ thì lòng từ bi sẽ trở dậy và có thể thực hiện được những hành vi cư xử thận trọng, mà điều quan trọng là phải nhận ra rằng “Đây là sinh mệnh bản thân và người khác là một với nhau mà mọi

người đều được gắn kết làm một” trong quá trình tiếp xúc với người khác với lòng đồng cảm, thận trọng trong lời nói và hành động, và ở đó có một sự giác ngộ.

Từ sự thực hành ở ngay bên cạnh mình đến các vấn đề của thế giới

Nhân tiện, vào ngày 4 tháng 3 của 60 năm về trước tính từ lúc này, năm Đại Thánh Đường là đạo trường căn bản của Hội chúng ta được xây lên, Đức Khai Tổ đã nói “Giáo đoàn khi đại già lam (tu viện phật giáo lớn) được xây xong thì sẽ chuyển thành đã hoàn thành”. Không phải là vì tòa nhà lớn nên sẽ là một giáo đoàn tuyệt vời, ngoài ra cũng không phải là vì già lam (tu viện phật giáo) được xây lên mà giáo đoàn đã chín muồi, mà mỗi một trong số những người cùng tín ngưỡng tụ họp ở đó đều học tập những lời dạy của phật để luôn tràn đầy sức sống, khiêm tốn và thận trọng, và việc đó sẽ từ đó mà mang lại sự ấm áp và sự tràn đầy năng lượng cho tâm hồn của mọi người trong cộng đồng, xã hội — Có lẽ là Người muốn truyền tải rằng điều quan trọng với chúng ta là việc tiếp tục là một giáo đoàn như thế.

Nếu nói theo ý nghĩa đó thì việc tiếp tục duy trì một cách lâu dài “phong trào dâng tặng một bữa ăn” của Hội chúng ta là việc rất quan trọng. Vốn ban đầu thì đây là thứ được mọi người của giáo đoàn Shoroku Shinto Yamatoyama thực hành, một vài lần trong một tháng, mọi người sẽ bỏ không ăn bữa ăn của mỗi người và quyên góp số tiền của bữa ăn đó, nó chuyển sang thành thực hành tấm lòng từ bi một cách đúng nghĩa, và việc đó sẽ đem hoa kết trái trong cả việc đóng góp cho xã hội, tôi mong rằng từ đây trở đi chúng ta cũng sẽ tiếp tục coi trọng những hoạt động ở ngay bên cạnh mình này.

Ngoài ra, việc những người chung chí hướng vượt qua khuôn khổ của tôn giáo hay giáo phái, chẳng hạn như Hội nghị hòa bình các nhà tôn giáo thế giới, không biết bao nhiêu lần có những cuộc đối thoại hướng tới việc giải quyết các bài toán mang tính toàn cầu là việc không thể làm được nếu mỗi người tề tữ không tham gia một cách khiêm tốn với lòng tự kiểm chế và sự thận trọng. Việc Đức Khai Tổ đã đặt nền móng cho việc đó thì tôi đón nhận là một niềm tự hào của chúng ta, nhưng để những hoạt động như thế không chỉ còn hình thức mà đánh mất thực chất thì tôi nghĩ rằng điều quan trọng là chúng ta phải luôn đừng quên đi sự thận trọng, đứng trên nền tảng căn bản của những lời dạy của Đức Thích Tôn gọi là từ bi để suy nghĩ mọi việc và hành động.

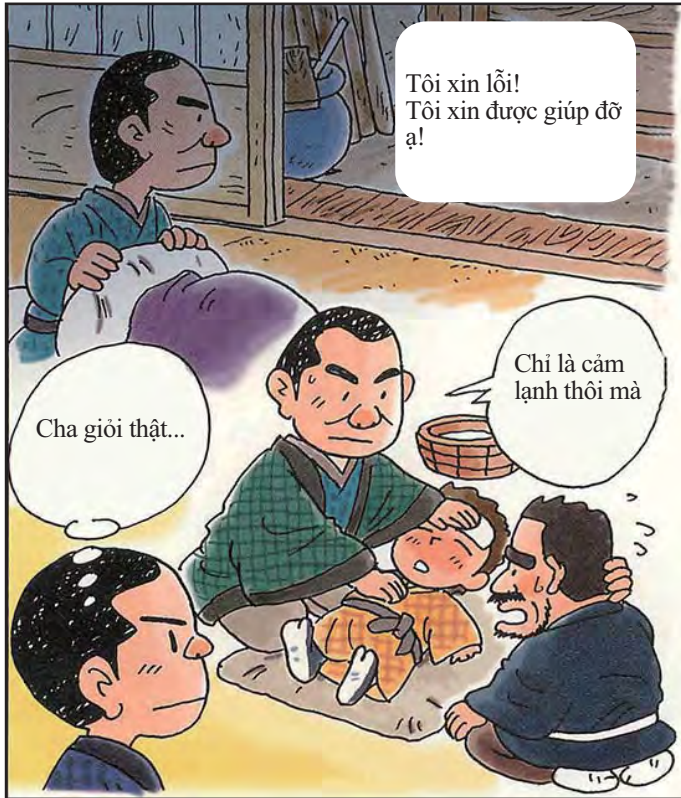
Đức Thích Tôn cũng có câu nói rằng “Người thận trọng, biết xấu hổ trong mọi việc sẽ bảo vệ được mình”. Khi nhìn nhận “chính mình” này là “bản thân đồng nhất một khối với toàn thể vũ trụ” thì sự lớn lao trong ý nghĩa của việc thận trọng về thân thể và lời nói sẽ dâng trào trong lòng hơn nữa, và chúng ta không thể nào mà không mong mỗi người sẽ thận trọng về thân thể và lời nói ở mọi nơi trên thế giới.

(Kosei - số tháng 3 năm 2024)

Truyện tranh: Nhập môn Hội Rissho Kosei-kai

Cuộc đời của Đức Khai Tổ và lịch sử của Hội Rissho Kosei-kai

Lời dạy của người cha

Người cha (Jukichi) có tính cách trầm lặng, thật thà và luôn cặm cụi cố gắng hết sức mình trong công việc vườn tược. Và, giống như người ông, ông là người không thể ngồi yên nhìn thấy người khác gặp khó khăn, ví dụ như thực hiện việc chữa bệnh.

Một người cha như thế đã nói lời dặn dò với Đức Khai Tổ khi Người đi Tokyo để làm việc. Đó là lời dặn dò rằng “Phải chọn một công việc lương thấp, thời gian làm việc dài và cực nhọc”.

Đức Khai Tổ về sau đã hồi tưởng lại rằng những lời lúc này của cha đã trở thành nền tảng cơ bản cho lối sống của mình.

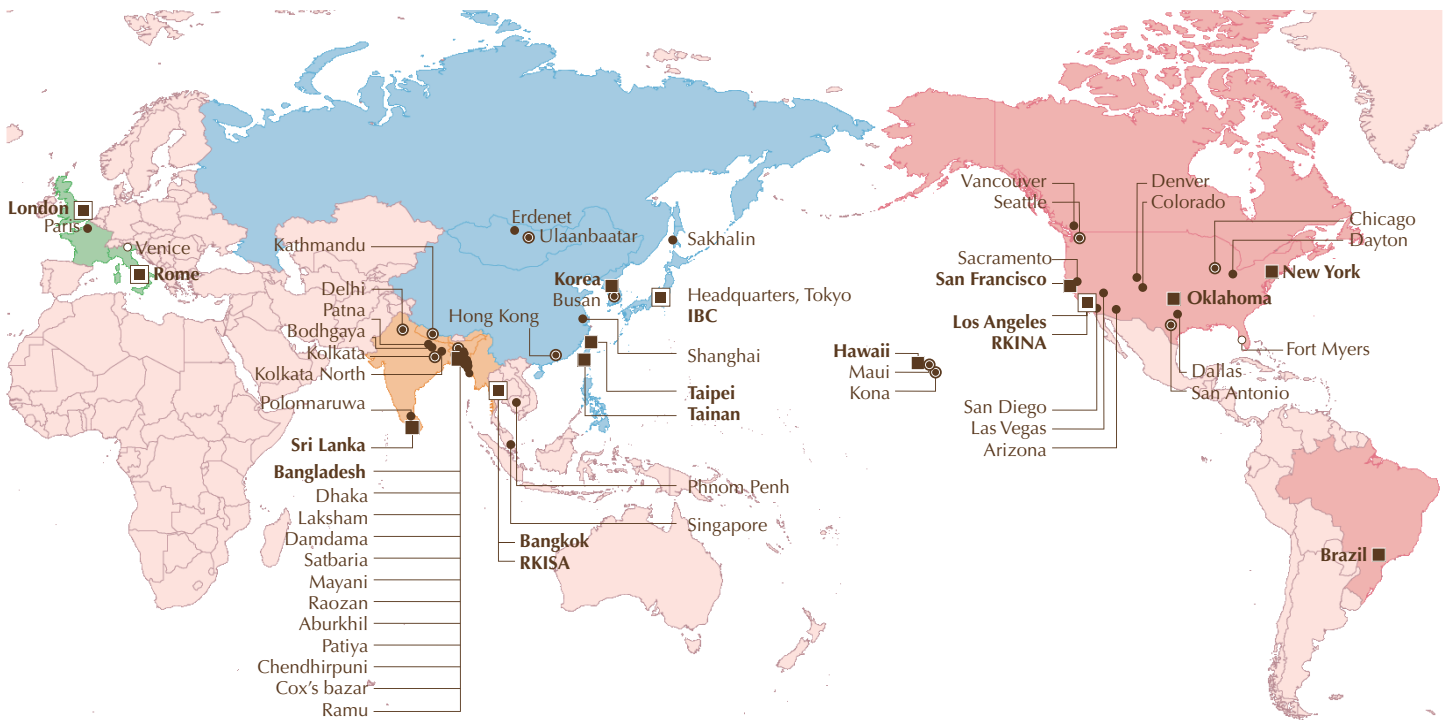

Mách nhỏ

Bản thân cha của Người, Jukichi, đã tới Tokyo để kiếm sống vào năm 23 tuổi, và tận mắt chứng kiến thái độ sống của nhiều người xuất thân từ địa phương quen việc chơi bời rồi sa ngã. Chính vì thế, ông đã đưa ra những lời khuyên nghiêm khắc để Đức Khai Tổ không bị cuốn theo cuộc sống lười nhác.

🌸 *A Global Buddhist Movement* 🌸

Information about local Dharma centers

